

אסנת הר, ציירת, קוראת: "הפסיקו לרחם על ישראל ועלי! אנחנו אנשים מבוגרים. התרכזוֹנא במצוקתם של הילדים!"

ואת בהיחבא, ואחר־כך בגלוי. לדבריו, לקחה לשם גם את הילדים, ואחרי שהחזירה אותם הביתה נשארה אצל תמוז.

לדבריו יצאה עם תמוז כמה פעמים לחו"ל, "תוך התעלמות ממחוייבותה כלפי ילדיה הקטנים". הוא עצמו אינו יכול לישון בלילות, בגלל כאביו, אחרי שעבר ניתוח־פרוסטטה.

את ידיעותיו שאב הר מבלשים שש־כר, שעקבו אחרי אסנת במשך זמן רב וצותתו גם לשיחותיה.

תחילה היתה האם חוזרת ככל בוקר לדירת האב, מכינה את הילדים לבית־הספר, קונה מיצרכים ומנקה את הבית. אולם המצב בבית לא איפשר את המשך הסידור הזה.

האב הפסיק לאכול וסיפר לילדים הנדהמים כי הוא נשאר רעב ומורעב מפני שאמם שמה לו תולעים באוכל. בלילות היה משאיר את האור דולק, מסתובב בהדרים כאריה ככלוב. כימים נשאר ישן עד הצהריים.

אסנת עברה לגור בדירתה השכורה בעיקבות ההתאכזרות של בעלה. הילד דה הלכה אחריה וגרה עימה. הכן נשאר אצל האב, כדירה שאין בה עוזרת ומטפלת, ושאיש אינו דואג בה לניי־קיון. האב אינו מרשה לילד לראות את אמו, והבת אינה רוצה לראות את האב, לאחר שגרם לה פחד וכיווין בעזרת עורך־דינו והמישטרה.

לדברי אסנת הר, הילדים נהרסים במצב זה. פרשת השוטרים היתה רק חלק מטראומה מתמשכת זו.

כשהיתה באנגליה, נודע לה כי בעי־תוגים בישראל הופיעו כתבות ארוכות על הפרשה, בתוספת תמונות שנמסרו לפירסום מטעם האב.

ילדים ככדור־מישחק

אסנת הודיעה, במשך כל הזמן עשתה את הכל כדי למנוע פירי־סום. היא חששה מפני השפעת החשיפה על הילדים. גם ידידיה העיתונאים, שירעו על הסיפור מזה זמן רב, שוכנעו עליידיה שלא לפרסמו.

אחרי שהעניין פורסם על כל פרטיו המדכאים והאינטימיים ביותר, החליטה אסנת הר לפנות מעל גבי העולם הזה לחבריו של הר, שיתגייסו בדחיפות למען השגת הסכם בינה ובין בעלה, לפחות בעניין הילדים, המיטלטלים כיום ככדור־מישחק בתוך הפרשה הע־גומה.

קראה אסנת הר: "הפסיקו לרחם על ישראל או עלי־אנחנו אנשים מבוגרים, האחראים לחייהם. התרכזו במצוקתם של שני הילדים, שאסור להעמיס עליי־הם את החרדה ורגשי־האשם הכרוכים בצורך היומיומי להכריע בין הוריהם. צריך למצוא בדחיפות הסדר, שיאפשר לילדים להיות עם שני הוריהם לסי־רוגיון, בצורה קבועה, משוחררת מלח־צים ומטרור, כך שיוצאו לחלוטין ממי־עורבות בסיכסוך שבינינו!"

שה של תביעות ותביעות נגדיות, טע־נות וטענות נגדיות.

בלשים וציתות

רעיוני ישראל הר, הפרשה כולה נראתה כבגידה שחורה של אשתו וחברו הטוב ביותר, בנימין תמוז, בו.

אסנת פנתה אל ידידים משותפים — הסופר אהוד בן־עזר, המשורר נתן זך, הצייר יוסל ברגנר — כדי שיש־פיעו על בעלה לסיים את הפרשה בשי־לום ובשקט. היא ביקשה את מחצית ערך הדירה שלהם ברחוב רופין (שער־כה כ־80 אלף דולר), הסכם בעניין הי־לדים ומוזנות.

הר תבע שלום־בית, ופירט באוזני הרבנים והשופטים את טענותיו הנוד־עמות. הוא טען כי אשתו מבלה בבית מאהבה ימים כלילות. תחילה עשתה

עז יוסף ברגנר בקבוק חלב בכיס

עז נסים אלוני לא הולכים לקולנוע

עה הרראמה בין הילדה בתיה והשוטר אולאי. כמקובל במיקרים כאלה, החלה פר־

דימוינו של תמוז. הוא רכש את היצירה ותלה אותה אצלו. הוא לא ידע מי הצעירה בציור.

באחד הימים ניקרה אסנת הר בכית תמוז. כשהלכה, אמרה אשתו של תמוז, מרים: "גדמה לי שוהי הבחורה בת־מונה!" ואכן, היה זה ציור של אסנת.

לפני שלוש שנים התאלמן תמוז מאשתו מרים. הוא נשאר לבדו. שני בניו נשאו נשים וחיים בכריטניה, שם שימש תמוז במשך שנים אחרות כנספח תרבות.

דירתו בצפון תל־אביב, ובה שיבעה חדרים מרווחים, הפכה גדולה מדי. הוא הציע להפריש חדר לאסנת, כדי שיש־מש לה כסטודיו לציור. כך התחילו השניים להתקרב זה לזה, וכאשר פרץ המשבר הסופי בין אסנת וישראל, נול־דה ירירות בין אסנת ובנימין תמוז. הוא חילק את דירתו לשניים, והשכיר לה את החצי כדירה עצמאית. שם גם איר־

הוכרים יצאו לחפש את האב בכתי־התולים.

על רקע זה גמלה בלב אסנת הר ההחלטה להתגרש. בין היתר פנתה לעזרת ידידיה־מישפחה, הסופר בנימין תמוז (69).

תמוז, שהיה אחד מחבריו הטובים ביותר של ישראל הר, ביקר בביתם לעיתים תכופות. ידידותו עם אסנת הר התחילה בנסיבות מוזרות גם הן.

תמוז, סופר ידוע (פונדק שני־ירמיהו), ילשעבר העורך הספרותי של הארץ. הוא גם פסל. בנעוריו נמנה עם מייסדי תנועת־הכנענים. אחר־כך ייסד בהארץ את המדור ההומוריסטי עוזי־ושוח' (לפני עמוס קינן) והוסיף לפולקלור הישראלי כמה דמויות בולטות.

באחד הימים ראה תמוז אצל הצייר אליהו גת ציור של צעירה אלמונית, פרי ידיו של גת. הציור הלהיב את

סופר תמוז (באמצע, ליד הסופר שלמה שבא) הדירה היתה גדולה מדי

אסנת ובנה מתן הבעל היה בניידת